

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 742/2023
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Бошковић Драмићанин, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, Управа за ванредне ситуације Крагујевац, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3630/22 од 26.10.2022. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3630/22 од 26.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3630/22 од 26.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 502/21 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћено увећане зараде – додатка на плату у периоду од 15.03.2018. године до 15.03.2020. године по основу дежурства ван радног времена (приправности) исплати појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 94.436,63 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3630/22 од 26.10.2022. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе у смислу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата увећане зараде – додатка на плату по основу дежурства ван радног времена (приправност). О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, односно Врховног суда у којима је одлучивано у предметима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом, да приправност као посебан облик рада ван радног времена у ком запослени мора бити стално доступан да би, ако настане потреба, извршио неку неодложну интервенцију, а што у знатној мери ограничава слободу кретања запосленог, те се за овај статус запосленима додељује одређена надокнада јер такав запослени у сваком моменту може бити позван на рад, а дежурство ван радног времена врши се искључиво у циљу обављања посла.

На основу изнетог, у конкретном случају не постоје потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 15.03.2021. године, а вредност предмета спора 80.000,00 динара. Тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 101.831,70 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**